

[Lone Dybkjær]

det ledelsesmæssige problem, der består i, at halvdelen af Danmarks befolkning overhovedet ikke er repræsenteret i topledelsen i den finansielle sektor. Jeg tænker ikke på det ene gidsel, der findes i Nationalbanken; det er jo en særlig situation.

Så skal jeg til sidst sige lidt om Finanstilsynet. Jeg er for så vidt enig med fru Kirsten Jacobsen i, at man må prøve at diskutere, hvordan vi kan få en større åbenhed omkring Finanstilsynets arbejde uden at svække dets muligheder. Dét synes jeg ikke, at fru Kirsten Jacobsens dagsorden om, at regeringen skal overveje, hvorledes det kan lade sig gøre, er tilstrækkelig god. Jeg kunne også have ønsket mig, at fru Kirsten Jacobsen var kommet frem med den dagsorden på et tidligere tidspunkt, så den måske kunne have været gennemdrøftet noget mere. Men skidt nu med det.

Det afgørende er, at fru Kirsten Jacobsen rejser et problem, som vi naturligvis er nødt til at diskutere: Hvordan kan vi sikre os, at Finanstilsynets virksomhed bliver lidt mere åben, uden at vi svækker Finanstilsynet? Jeg tror som sagt, at en af grundene til, at det ikke er gået så galt her i landet som i de andre nordiske lande, er, at vi har et stærkt finanstilsyn, og jeg deler derfor ikke fru Kirsten Jacobsens opfattelse af, at det er en politisk magtfaktor på den måde, som fru Kirsten Jacobsen harcerede over eller kritiserede.

Men jeg synes, det er vigtigt, at vi diskuterer Finanstilsynet, på linie med at vi skal diskutere den finansielle sektor i al almindelighed, sådan at vi sikrer, at der kommer større åbenhed, end der er i øjeblikket. Sådan som situationen er, er det ikke tilfredsstillende, og vi kan frygte, at Baltica og Hafnia ikke er de eneste eksempler på, hvad der kan ske i den finansielle sektor, hvis ikke vi netop skaber mere gennemsigtighed og åbenhed.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Fru Lone Dybkjær kom med nogle betragtninger om, at jeg skulle være særligt positiv i min vurdering af aktørerne i den finansielle sektor, i modsætning til andre ordførere.

Nu vil jeg give fru Lone Dybkjær den caedau, at der vel ikke eksisterer andre i Folketinget eller uden for Folketinget, der ved så meget om den finansielle sektor som fru Lone

Dybkjær. Derfor benyttede hun lejligheden til frit at kunne sige, at det, der er i vejen med den finansielle sektor, er, at dér føler man sig betydningsfuld og hævet over almindelige mennesker. Det må så være møntet på den omgangskreds, som fru Lone Dybkjær har i den finansielle sektor eller uden for den finansielle sektor. Jeg kender måske andre personer, som jeg kunne anvende de betegnelser på, måske med større ret end på den finansielle sektor.

Dem, jeg kender, er folk, som folk er flest. De har gode sider, de har svage sider, når det gælder at drive deres erhverv. Problemet er, at når det er dårlige tider, er alle fejl åbenlyse. Havde det været gode tider, dvs. havde der været et konjunkturforløb – og Folketinget har sin del af ansvaret – hvor der var plads til at opsamle tab, så havde debatten været en anden.

Men det er ikke rimeligt at sige, at realkredit og banker og sparekasser ikke selv er opmærksom på de fejl, de har begået, for de har i store træk selv udskiftet deres ledere. Sandheden er vel nærmere, at der er ledere, der er forsvundet som følge af en sådan stemning, og at det sagligt set ikke var rimeligt at give den pågældende ansvaret, fordi det i bund og grund var et konjunkturforløb, der var årsag. Men stemningen har været sådan, at det var umuligt at stå imod og samtidig behandle de folk anstændigt, der nu engang havde de ansvarsfulde poster, at de skulle lægge navn til det, der måtte være begået.

Derfor synes jeg ikke, det er rimeligt at sige, at fejlene ikke er påpeget. I min ordførertale gjorde jeg opmærksom på, at intet sted har udskiftningen vel været så stor som i den finansielle sektor.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg takker fru Lone Dybkjær for de venlige ord om min tale. Jeg håber ikke, det giver mig vrøvl i mit bagland!

Fru Lone Dybkjærs sidste bemærkninger var om gennemsigtighed og Finanstilsynet og åbenhed. Det er jo nogle flotte, store ord. Er det sådan, at fru Lone Dybkjær kunne præcisere, hvad hun mener? For hvis vi er enige om, at Finanstilsynet fungerer vældig godt – og det er vi heldigvis – spørger jeg: Mener fru Lone Dybkjær, at man skal have et Folketingsud-